

Predikan av Solveig Högberg - Första söndagen i Trefaldighetstiden 2022-06-19 i S:t Peters kyrka

2 Mos 14:21-22

Titus 3:4-8

Joh 1:29-34

Vårt dop

Inledning

Idag handlar det om vatten!

Finns det något som vi har ett så kluvet förhållande till som vatten?

Det är:

- hotfullt och kaotiskt
- hoppfullt och livgivande.

Det kan vara:

- salt och bittert
- uppfriskande och läskande.

Israels barn – Havets vatten

Precis det här komplicerade förhållandet hade israeliterna till vatten.

De uppfattade havet som något hotfullt; som en symbol för tillvarons kaosmakter. Det var också ur detta kaos som Gud en gång hade skapat världen. Gud samlade det kaosartade vattnet på speciella ställen, så att torrt land blev synligt. Efter det kunde skapelseverket fortsätta. Något helt nytt tog gestalt.

En gång byggde Noa en båt för att rädda sig, sin familj och ett antal djur undan vattenkaoset. När vattnet sedan sjönk undan fanns det möjlighet för det nya livet att börja. Skapelsen kunde börja grönska igen.

Nu har vi kommit fram ett stycke i den bibliska historien och israeliterna som under en period bott i Egypten är nu på väg från tider av slaveri till det egna, utlovade, landet, till den frihet som Gud har lovat dem. Men vid uttåget ur Egypten upptäckte de att det som skiljde dem från friheten var just vattnet. De före detta slavarna, på väg mot friheten, var omgivna av kaos: Faraos armé i ryggen och det oändliga havet framför dem.

Så berättas i den text som vi hört att Gud särade på vattnet så att en torr väg blev synlig på havsbotten och de flyende kunde tottskodda komma genom havet.

På väg från något gammalt till något nytt fick de gå genom vattnet.

Havet som hade stått som symbolen för det hotfulla och det kaotiska blev nu det som räddade dem.

I den fortsättning som vi inte läste så berättas om att när de hade kommit över på andra sidan slöt sig vattnet igen och det gjorde det över dem som förföljde israeliterna, över allt det som hade hotat dem.

Vi

När vi blir påminda om den här berättelsen kan vi förstå att det som ser hotfullt och kaotiskt ut inte behöver vara det, bara vi vågar närma oss det.

Det handlar helt enkelt om vilket perspektiv vi har på det som sker runt oss och i våra liv.

Ni har många gånger hört mig säga att det finns bara ett sätt att komma igenom sina kriser, det är just att gå rakt igenom dem. Det finns inga omvägar eller genvägar. Vågar vi, som Israels barn, närma oss, lita på Gud och gå igenom det svåra så kan den erfarenheten leda till något hoppfullt och livgivande – till något nytt.

Vattnet eller kaoset vill bära dig, inte dränka dig. Vattnet vill förfriska dig inte förgifta dig. Vattnet vill ge liv inte död.

Nu kan jag höra någon protestera, eller är det bara inom mig som det väcks en protest. Även om jag helt och fullt tror att det är sant det som jag sagt så finns frågetecknen där: Hur är det då med alla som idag drabbas av översvämningar och kanske till och med drunknar i det kaos som vatten kan ge? Hur är det för dem som inte har tillgång till det livgivande vattnet utan törstar ihjäl?

Jag tänker att det handlar om mänsklighetens kollektiva skuld. Vi har inte vårdat den skapelse som Gud har lagt i våra händer. Vi har varit egoistiska och rovgiriga och mer sett till oss själva än helheten. Vi har inte låtit Gud vara den Gud som han verkligen är.

I Veckobrevet förra veckan skrev jag om en Indonesisk trosbekännelse. Jag vill gärna citera den idag också:

”Jag tror på Gud som är kärlek och har gett jorden till alla folk.

Jag tror på Jesus som kom för att hela oss, och för att göra oss fria från alla former av förtryck.

Jag tror på Guds Ande som verkar i och genom alla som är vända till sanningen.

Jag tror på de troendes gemenskap som är kallad att tjäna folket.

Jag tror inte på de starkas rätt, inte heller på arméernas styrka eller förtryckets makt.

Jag tror på mänskliga rättigheter, på ickevåldets kraft, och att alla kvinnor och män har samma värde.

Jag tror inte att krig och hunger är oundvikliga, att freden är onåbar eller att misshandel av vår jord är Guds vilja.

Jag tror på enkelhetens skönhet, på kärlek med öppna händer och fred på jorden.

Jag vågar alltid och trots allting tro på Guds kraft att förändra och omforma och att skapa ett rike av fred och rättvisa för hela mänskligheten.”

Sådan är Gud och sådana vill han att vi ska vara. Ur det som är, även om det är kaoslikt, kan något nytt växa fram.

Dopets vatten

Det är också dopets vatten ett tecken på.

En gång blev du i någons armar buren till dopet eller kanske gick du själv.

En gång blev du döpt. Men dopet är fördenskull inte någon engångshändelse i den meningen att efter dopet är allt färdigt. Dopet är ett livsprojekt.

Vi är inbjudna att leva i vårt dop dagligen. Dopet har fått en livslång konsekvens för oss.

Därför att i dopet handlade Gud med oss, för att han är barmhärtig, som Titus beskrev det som händer i dopet.

I den tolkning som The Message ger oss säger Titus, rakt på sak:

Men Gud, vår gode och kärleksfulle frälsare grep in och räddade från allt det där (”allt det där” har Titus tidigare beskrivit som att vi lät oss styras av vad vi hade lust till och kände för stunden, att vi gick runt med ömma tår och sökte bråk, hatades och hatade. Allt det är vi

räddade från) *Det är helt och hållet hans förtjänst; vi gjorde ingenting. Han gav oss ett rejält dopp, skrubbede av oss all ingrodd smuts, och efteråt var vi som nya människor, rentvättade utan och innan av den helige Anden. Vår räddare Jesus överöste oss med nytt liv i aldrig sinande strömmar. Gud har skänkt oss en oskattbar gåva, nämligen en god relation till sig själv, och därigenom gett oss livet åter. Och mer liv väntar – en evighet av liv. Det är ett som är säkert!*

I dopet blir vi förnyade genom den helige Anden.

Det handlar helt enkelt om nåd. En gåva som vi får gratis utan att förtjäna det.

Vissa gåvor som vi får; tar vi emot, tackar för och lägger åt sidan och kanske till och med glömmer bort.

Jag tänker att det finns en risk att vi gör så med den gåva vi fått i dopet också. Det finns en risk att vi inte riktigt kommer ihåg vad den egentligen innebär.

I dopet säger jag, som präst, till den som ska döpas:

”För dig föddes Jesus, för dig levde han och visade Guds kärlek, för dig dog han på korset, för dig besegrade han döden och uppstod till nytt liv, för dig ber han alltid. Allt detta därför att han älskar dig och bär dig i sin nåd.”

Detta gäller fortfarande, även om det var länge sedan det sades till dig. Därför kan du idag få förnya ditt dop.

Vi får leva i vårt dop, varje dag, även om vi aldrig riktigt kan förstå fullheten av vad det betyder.

När vi idag tar emot nattvarden, när vi så påtagligt tar emot Kristus genom bröd och vin så är det också en påminnelse om vad han har gjort för oss, som dopet är ett tecken på.

Jesus dog för dig – nu får du leva för honom!

Johannes Döparen påminner oss om att ha blicken riktad mot Jesus: han är Guds lamm som tar bort världens synd, han är Guds utvalde.

Dopets konsekvenser

Jag sa att dopet får konsekvenser för oss.

- Den första som det medför är att vi har fått tecknet på att vi är Guds barn. Ett yttre tecken på en inre osynlig nåd.

- Vi ber också när vi döper: ”Vi tackar dig Gud att vi får döpas till Kristus, in i det nya förbundets gemenskap. När vi nu döper NN i vatten, låt din heliga Ande bli en källa till evigt liv i henne/honom.”

Det är alltså det andra som dopet medför. Dopet är ett dop i vatten och Ande.

- Det tredje som dopet medför är, är en kallelse att leva i detta, att låta dopet ha betydelse mitt i mitt vardagsliv, mitt i mitt sätt att leva och möta mina medmänniskor. Påminnelsen om ditt dop är en påminnelse om Guds vilja med dig. En påminnelse när den trosbekännelse som jag läste skaver i dig och du behöver hjälp att ta dig igenom den kris eller det kaos du befinner dig i.

Vi ska i en psalm sjunga om det stora som hänt och händer med oss.

Genom Jesus, så kan vi precis som Israeliterna komma igenom, och få leva på livssidan.

”Den nåd vi redan funnit här, ger försmak av Guds salighet. En aning här blir fullhet där i

Herrens stora härlighet.”

Därför kan vi få leva här och återspegla det himmelska redan här och nu.
Den frihet som vi får genom dopet får växa till en praktisk verklighet i livet.

Avslutning

I en doppsalm sjunger vi och det som sägs där gäller inte bara det lilla dopbarnet, det gäller inte heller bara på dopdagen. Det gäller dig, var dag:

”Mitt barn, du är buren i Skaparens famn. Han andas intill dig så nära. Han håller omkring dig. Han känner ditt namn. Han gråter med dig, han ler när du ler. Du är aldrig ensam och önskad mer, för du hör honom till, Herrens Jesus, som vill till himmelens glädje dig bära.”